

[Valdemar Thomsen.]

Ministeren ikke her for aabent Tæppe vil forklare Grunden til, at han og Regeringen anser det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte plus 42 Raadsmedlemmer plus 10 Nævn for mere egnede til at udføre den Opgave, end de 225 Rigsdagsmedlemmer, der nu spilder deres Tid og Statens Penge, havde jeg nær sagt, med Smaapuslerier og Lediggang. Jeg gentager: Rigsdagen kan med den Sagskundskab, som den i alle Henseender raader over, med Lethed røgte de Opgaver, som Det erhvervsøkonomiske Raad og de mange Nævn udfører.

Den højtærede Handelsminister kom heller ikke ind paa den Væsensforskel, som jeg fremhævede der er mellem Forholdene nu og Forholdene under den sidste store Verdenskrig. Der er ikke nu, i Modsætning til 1914 — og det er meget afgørende i det Forhold, vi her taler om — det mindste i Vejen for, at et Lovforslag, hvis det haster, og det kan naturligvis forekomme, kan gennemføres i Løbet af Timer, ja, i Virkeligheden i Løbet af saa kort Tid, som det tager, og maaske kortere Tid, end det tager at sammenkalde Det erhvervsøkonomiske Raad. Rigsdagen er jo i Regelen samlet, og derfor kan der handles hurtigt; der kan handles saa resolut, som det er paakrævet. Derfor vil jeg meget henstille, at man hurtigst muligt kommer bort fra de hemmelige Raadslagninger, at Det erhvervsøkonomiske Raad bliver ophævet. Staten vil spare en Del Penge, og der bliver ikke saa stor Fare for, at Rigsdagens Anseelse sættes til, som der er i Øjeblikket. Sagerne kan behandles paa ordinær Vis, vi har Tid nok til det, de kan behandles for aabne Døre, og dermed er efter min Mening Ansvarret placeret, hvor det hører hjemme, nemlig hos Handelsministeren og hos Regeringen.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit har Ordet for en kort Bemærkning.

Inger Gautier Schmit: Jeg vil gerne takke den højtærede Minister, fordi han fremkom med Oplysninger angaaende de Kvinder, der sidder i disse Nævn. Jeg kan jo kun glæde mig over dem, der sidder der, selv om jeg ikke vil sige, at jeg ikke kunde ønske, der sad nogle flere.

Jeg takker ogsaa Ministeren, fordi han paa ny vil tage Spørgsmaalet om Sygarn op, saaledes at der kan blive raadet Bod paa den unaturlige Mangel paa Handel i saa Henseende.

Til det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø A.) vil jeg sige, at jeg talte kun om Københavns Kommune; det skete i Forbindelse med den Stigning i Gas- og Elektricitetspriserne, som skal finde Sted til stor Beklagelse for samtlige Husmødre. Jeg beklagede aldeles ikke Nødvendigheden af, at Forbruget af Gas og Elektricitet blev nedsat, tværtimod, jeg beklager snarere, at man ikke paa et tidligere Tidspunkt har foretaget en saadan indirekte tvungen Nedsættelse af Forbruget, thi jeg ved, at man paa dette Omraade meget vel har kunnet spare, hvad jo ogsaa har vist sig at være Tilfældet.

Det ærede Medlem sagde, at jeg talte om Kulimportørerne. Det var i og for sig slet ikke Kulimportørerne, der var i mine Tanker. Da jeg sagde, at der sikkert var en hel Mængde Importører, der ikke kunde faa den ønskede Valuta, tænkte jeg paa alle mulige andre Omraader, men ikke just paa Kulimportørerne. Det ærede Medlem sagde i Forbindelse med Spørgsmaalet om Salg af Kul og Indkøb af Kul: Hvor skal vi faa Pengene fra? At vi mangler Kul, ved vi jo desværre alle sammen; men jeg vil gerne lade det Spørgsmaal, hvor vi skal faa Pengene fra, gaa tilbage til det ærede Medlem. Det er mig bekendt, at man tænker paa at opkøbe eller muligvis allerede *har* opkøbt Kul i Amerika. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem med hans Indsigt i disse Spørgsmaal, om vi kan vente Kul derovrefra, og om den Valutakredit hos De forenede Stater, som der skrives om i disse Dage, bl. a. tænkes anvendt til Indkøb af disse Kul. Et er jo sikkert — det kan vi alle blive enige om —, at havde vi faaet Kullene i Slutningen af sidste Aar, havde de maaske kun kostet en Trediedel eller en Fjerdedel af, hvad de koster, som vi nu faar hjem fra U. S. A.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø A.) har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen (Sorø A.): Jeg kender ikke noget til Kulimporten fra Amerika og kan derfor heller ikke udtale mig om den. Jeg synes heller ikke, det ligger for her i Dag i Anledning af disse Bemyndigelseslove. Men naar det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit nu erkender, at det ikke var Kulimportørerne, der manglede Valuta, som jeg havde forstaaet det ærede Medlem mente, ja, saa falder Grundlaget for Kritikken i dette Tilfælde bort, for saa kan de mindre Tilførsler ikke skyldes, at man manglede Valuta.